

Hvis man skulde gøre dem udelukkende til Embedslæger, vilde man let faa dem fjernet saa langt fra deres oprindelige Kald, at de vilde føle sig mere som Embedsmænd, som Kontormænd, og derved komme ud af den Kontakt, hvori de bør være til Befolkningen. Men det vilde atter medføre, at Distrikterne blev for store, Lægerne vilde faa for langt til de Steder, de skulde tilse, og det vilde betyde store Befordringsudgifter for Kommunerne. I Kommissionen var der, som den højtærede Minister vistnok omtalte, to Mindretal, der havde et Særstandpunkt: et Mindretal paa to socialdemokratiske Medlemmer, som ogsaa i Betænkningen hævder det Standpunkt, at Embedslægerne bør være fuldt lønnede og fuldt optagne af deres Embedsgerning, og et Mindretal paa 3 andre Medlemmer, der ogsaa ønskede, at Embedslægerne skulde være fuldt optagne og fuldt lønnede af deres Embedsgerning, men som havde tænkt sig Sagen ordnet saaledes, at der blev et betydeligt mindre Antal Kredse, men dette vilde jo medføre de Ulemper, som jeg allerede har omtalt med Hensyn til de store Afstande for Kredslægerne.

Et andet Spørgsmaal, der har været oppe, er Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal have en eller to Klasser af Læger. Medens vi for Øjeblikket har et Toklassesystem med 11 Fysici og 99 Distriktslæger, var der hos Flertallet af Kommissionen en Stemning for kun at have een Klasse Læger. Man blev imidlertid nødt til at gaa noget paa Akkord med denne Tanke, idet det var nødvendigt at have en Kredslæge i hvert Amt saaledes stillet, at han i særlig Grad var til Raadighed for den øverste administrative Myndighed, altsaa Amtmandens Raadgiver. Da Sagen kom til Behandling i Sundhedsstyrelsen, viste det sig, at dennes nuværende Formand havde et andet Syn paa denne Sag end den tidligere Formand, idet han ønskede Toklassesystemet bevaret, og der blev da indgaaet et Kompromis. Saaledes som Lovforslaget blev fremsat fra Ministeriets Side, indeholdt det vel ikke to Klasser, men der var dog gjort et Skridt hen derimod, og i Folketinget er man gaaet endnu et Skridt videre, idet man har betegnet den Del af Kredslægerne, som skal være til Disposition for Amtmanden, som Amtslæger og forøget deres Tal, saaledes at der bliver een for hver Amtsrads-kreds. Jeg stod i Kommissionen sammen med de Medlemmer, der mente, at det var rigtigt at bevare Toklassesystemet, og sluttede mig kun til Flertallets Forslag, for at der kunde opnaas en enstemmig Indstilling, og jeg

kan derfor kun billige den Forandring, der nu er sket. Jeg tror, det er heldigt, der er en Amtslæge, der bliver et samlende Mellemlid mellem Kredslægerne og Sundhedsstyrelsen, jeg tror, at der herved kan øves et langt mere effektivt Tilsyn med Kredslægerne, end der vilde kunne øves af Sundhedsstyrelsen, ligesom det ogsaa er langt bedre, at den Mand, der er nøje inde i Forholdene paa det paagældende Sted, saaledes som en Amtslæge kan være det, bearbejder det statistiske Materiale, end at dette sendes ind til Sundhedsstyrelsen og bearbejdes paa et Kontor, hvilket sikkert ogsaa vilde blive dyrere end den oprindelig paatænkte Ordning, idet der da skulde et stærkt udvidet Kontorhold til o. s. v.

Der var oprindelig af Kommissionen foreslaaet 78 Kredslæger, medens der nu i Lovforslaget foreslaas indtil 80, men det var ganske vist oprindelig Meningen, at Administrationen, hvis der kunde opnaas Bevilling dertil paa Finansloven, skulde kunne udvide det foreslaaede Tal. Nu er Tallet imidlertid slaaet fast i Lovforslaget, og det vil jo ogsaa, som den højtærede Minister nævnede, staa i temmelig rimeligt Forhold til det Antal Retskredse, der kan ventes at blive under en ny Retsordning, hvorved vi kan komme saa nær til Idealet som muligt: at der er en Kredslæge for hver Retskreds.

I § 2 foreslaas, at der oprettes en Prøve for de Mænd, der ønsker at uddanne sig til Embedslæger, medens der et andet Sted i Lovforslaget blandt de midlertidige Bestemmelser findes en Bestemmelse om, at de nuværende Embedslæger kan vedblive at fungere indtil 1925, og denne Begrænsning er indsat i Folketinget. Adskillige af de Mænd, der nu sidder inde med Embederne, er vel allerede gamle, og adskillige af Embederne er besatte ved Konstitution, men der vil jo ogsaa, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, finde en betydelig Reduktion af Embedslægernes Antal Sted, idet der fremtidig vil blive ca. 30 færre end nu. Derimod kunde det maaske være lidt ubilligt at forlange, at de, der ikke vil underkaste sig denne Eksamen, ikke maa fungere længere end til 1925. For de yngres Vedkommende vil det ikke betyde stort, men der kan nok være en Del, der er i en saa fremskreden Alder, at det vil volde dem betydelig Gene, at de ikke maa fungere længere end til 1925. Jeg kunde nok have ønsket, at man ikke havde sat denne Grænse.

I §§ 3—13 beskrives de forskellige Virksomheder og Pligter, som det paalægges Amts- og Kredslægerne at udføre, og i § 14